

Mc 11,1-11

¹ Când s-au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și Betania, lângă Muntele Măslinilor, a trimis doi dintre discipolii săi ² și le-a spus: „Mergeți în satul dinaintea voastră și, îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgaruș legat, pe care nici un om nu s-a așezat vreodată; dezlegați-l și aduceți-l!” ³ Și dacă vă va spune cineva: «De ce faceți aceasta?», spuneți-i: «Domnul are nevoie de el, dar îl va trimite îndată înapoi». ⁴ Ei au plecat și au găsit măgarușul legat la poartă, afară, în drum. Și l-au dezlegat. ⁵ Unii dintre cei care stăteau acolo le-au spus: „Ce faceți, dezlegați măgarușul?” ⁶ Ei le-au zis după cum le spusese Isus și i-au lăsat [să plece]. ⁷ Au adus măgarușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, iar [Isus] s-a așezat pe el. ⁸ Mulți își așterneau hainele pe drum, alături de ramuri înfrunzite pe care le tăiaseră de pe câmpuri. ⁹ Iar cei care mergeau înaintea lui și cei care-l urmau strigau: „Osana! Binecuvântat cel ce vine în numele Domnului!” ¹⁰ Binecuvântată este împărăția care vine, a părintelui nostru David! Osana în înaltul cerurilor!” ¹¹ Și a intrat în Ierusalim, în templu; și, privind toate în jur, fiind deja la timpul înserării, a ieșit spre Betania împreună cu cei doisprezece.

Duminca Floriilor face să se nască spontan întrebarea: cum a fost posibil ca mulțimea care-l aclama osanându-l pe Isus, la intrarea sa în Ierusalim, a fost aceeași care apoi va striga: „Crucifică-l!”.

Ne răspunde apostolul Marcu în primele unsprezece versete din capitolul 11 al evangheliei sale, care prezintă intrarea lui Isus în Ierusalim. Isus și discipolii săi sunt aproape de Ierusalim, lângă Muntele Măslinilor, și Isus trimite doi dintre discipolii săi în satul dinaintea lor. Termenul „sat” este un termen tehnic care în evanghelii indică mereu încomprensiune și opoziție la noutatea adusă de Isus.

Pentru că satul este locul tradiției. Este locul atașat de valorile tradiționale din trecut. Așadar când apare în evanghelii termenul „sat” este o cheie de interpretare pe care evanghelistul ne-o oferă pentru a înțelege narațiunea sa și indică mereu încomprensiune și opoziție la ceea ce Isus va face, așa cum vom vedea în acest pasaj.

Îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgaruș legat, și este importantă traducerea exactă a acestui termen – legat. Evanghelistul se referă la profetul Zaharia, la capitolul 9, versetul 9, unde este o profeție în care profetul descrie „iată vine la tine regele tău”, la Ierusalim, „El este drept și victorios, umil, încalcă un măgaruș, un mânz fiu de măgarită”. Este imaginea unui Mesia diferit de cel pe care-l aștepta Tradiția.

Trebuie să ne amintim că calul era încălecarea regală. Măgarul era încălecarea servilor. Deci un Mesia, un rege, complet altfel de cel așteptat. Ei bine acest Mesia, spune Zaharia, „este cel care va face să dispară carul de război și va anunța pacea națiunilor”. Deci nu un Mesia al violenței, un Mesia puternic, de forță, ci un Mesia de pace. Această profeție a fost ignorată și censurată. În alegerea textelor rabinii și scribii au ales doar acele pasaje care indicau o putere, o forță, un dominare, o supremație a lui Israel deasupra tuturor altor națiuni.

Așadar Isus spune dezlegați-l și aduceți-l!, adică dezlegați această profeție. Discipoli trebuie să constate că figura de Mesia propus de Isus corespunde datelor biblice. Și dacă vă va spune cineva: «De ce faceți aceasta?», spuneți-i ... și aici nu este «Domnul are nevoie de el, ci Stăpânul său are nevoie de el. Măgărușul aparține lui Isus pentru că va fi El care va realiza această profeție. Îl dezleagă și îl aduc la Isus. Purtând măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, deci discipoli îi și manifestă adeziunea la Isus ca rege și Mesia al păcii, al servirii.

Iar [Isus] s-a așezat pe el, precum se așează pe un tron. Așa cum El va fi prezentat așezat la dreapta lui Dumnezeu, aici este așezat pe acest măgăruș, înseamnă că această profeție a unui Mesia de pace, de servire îi este proprie. Mulți își așterneau hainele pe drum, alții în schimb fac un gest care era tipic al supunerii față de rege (așterneau hainele și ramuri înfrunzite). Deci există o incomprensiune față de gestul lui Isus.

Și de fapt, scrie evanghelistul, că Isus se găsește în mijlocul a două tabere. El care a fost prezentat la capitolul 10, versetul 32, la începutul drumului spre Ierusalim, ca cel care merge înaintea discipolilor, acum nu mai este Isus care indică drumul. Evanghelistul scrie iar cei care mergeau înaintea lui, sunt alții care indică direcția drumului, care vor ca Isus să realizeze dorințele lor, și cei care-l urmau strigau.

Verbul a striga a fost folosit de evanghelist fie pentru duhurile impure, fie pentru orbul din Geric care au această imagine de Mesia al Tradiției, un Mesia fiul lui David. De fapt ce anume strigă ei? Osana!, expresie ebraică care înseamnă "hai salvează-ne" iar psalmul 118 era cântat pentru a celebra generali victorioși, osana, salvează-ne.

Binecuvântat cel ce vine în numele Domnului! , și iată confuzia. Această împărăție nu este în nici un mod împărăția lui Dumnezeu propusă de Isus, dar evanghelistul scrie a părintelui nostru David! În timp ce Isus a vorbit de Tatăl vostru din cer, ei așteaptă împărăția părintelui nostru David. Ce înseamnă împărăția lui David? Împărăția unui dominator care cu putere schimbă toate și distruge orice opoziție sau rezistență. Deci o împărăție care se impune prin forță și violență.

Isus în schimb a venit să anunțe o împărăție a lui Dumnezeu. O împărăție care, pentru a se realiza, pretinde schimbarea interioară și profundă a mentalității persoanelor. O schimbare de valori: a nu mai trăi pentru sine, ci pentru alții. Deci împărăția lui Dumnezeu pretinde conversiune, cealaltă pretinde forță. Iată de ce apoi continuă să ceară: Osana, adică salvează-ne, în înaltul cerurilor! Adică cer ajutorul lui Dumnezeu pentru realiza acest proiect.

Atunci când mulțimea își va da seama că Isus nu este un Mesia al puterii, a forței, că el nu a venit să reconstruiască împărăția îngropată a regelui David, ci să inaugureze o împărăție a lui Dumnezeu, acest Mesia le va fi inutil.

Iată de ce aceeași mulțime care la aclamat cu Osana, va fi aceeași care apoi va striga Crucifică-l!